

РЕШЕНИЕ

№ 4590

гр. София, 12.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 23.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3469** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на А. А. В. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 5, оф. 5, чрез адв. Д., срещу Министерство на външните работи на Република България, за присъждане на имуществени вреди от незаконосъобразен мълчалив отказ на министъра на външните работи да издаде заповед за назначаване на длъжност „дипломатически служител –IV-та степен“ в отдел „Икономически, финансови и административни въпроси на ООН“ в Дирекция „ООН и сътрудничество за развитие“ в министерството, които вреди са в размер на 29 979 лв., представляваща обезщетение за оставането му без възнаграждение за периода от 25.09.2014г. до 15.03.2016г., както и сумата от 226,04лв. заплатени за периода здравни осигуровки, които суми се претендират ведно с лихвата, както и направените по делото разноски.

С Решение № 2620 / 16. 04. 2019 г. по адм. д. № 6727 / 2018 г. по описа на АССГ, е осъдено Министерството на външните работи да заплати на ищеца сумата от 15 016 лв. имуществени вреди, като е отхвърлен иска за останалата претендирана част и иска за сумата от 226,04лв. заплатени за периода здравни осигуровки.

С Решение № 3818 / 12. 03. 2020 г. по адм. д. № 7967 / 2019 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ, в частта за присъденото обезщетение в размер на 15

016 лв. и в частта за разноските и е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. Решението е оставено в сила в частта, в която е отхвърлена претенцията за 226,04 лв. заплатени здравни осигуровки, а за сумата над 15 016 лв. до 29 979 лв. не е постъпила касационна жалба и решението на АССГ в отхвърлителната част е влязло в сила.

Предмет на разглеждане по настоящото дело е исковата претенция на А. А. В. за присъждане на обезщетение в размер на 15 016 лв. от незаконосъобразен мълчалив отказ на министъра на външните работи да издаде заповед за назначаване на длъжност „дипломатически служител–IV-та степен“ в отдел „Икономически, финансови и административни въпроси на ООН“ в Дирекция „ООН и сътрудничество за развитие“ в министерството, за периода от 25. 09. 2014 г. до 15. 03. 2016 г., ведно с лихвата от предявяването на исковата молба и направените разноски.

В съдебно заседание ищецът чрез процесуалния си представител, поддържа иска по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото, съобразно представен списък. Депозира писмени бележки в указания срок.

Ответникът - Министерство на външните работи на Република България, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Моли съда за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

Представителят от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на предявения иск.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Конкретната фактическа обстановка е установена по адм. д. № 6727 / 2018 г. по описа на АССГ, като същата е приета за безспорна в рамките на касационната проверка, поради което не следва да се преповтаря.

Безспорно е, че с Решение № 11623 от 04.11.2015г. по адм. дело № 14198/2014г. на Върховния административен съд е отменен мълчалив отказ на министъра на външните работи да издаде заповед за назначаване на А. В. на длъжност "дипломатически служител - IV степен" в отдел "Икономически, финансови и административни въпроси на ООН", в дирекция "ООН и сътрудничество за развитие" на Министерство на външните работи и е върната преписката на административния орган за произнасяне. Горепосоченото решение е оставено в сила с Решение № 1889 / 19. 02. 2016 г. по адм. д. № 14213 / 2015 г. по описа на ВАС – петчленен състав.

Не е спорно, че със Заповед Т-338 от 15.03.2016 г. Ал. В. е назначен на длъжността дипломатически служител IV степен, с основна месечна заплата от 850 лв. и с дипломатически ранг „аташе“.

С предявената искова молба се претендира обезщетение за оставането му без възнаграждение за периода от 25. 09. 2014 г. до 15. 03. 2016 г.

В същото време, в мотивите на Решение № 3818 / 12. 03. 2020 г. по адм. д. № 7967 / 2019 г. по описа на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане, е посочено, че такова обезщетение се дължи, тъй като оставането на В. без служебно възнаграждение е резултат от отказа за назначаване. Посочено е, че е налице вреда и причинна връзка между незаконосъобразния отказ, като са приети за неоснователни доводите на ответника относно погасяването на задължението и периода, за който се дължи. Изрично се сочи (стр. 4 от решението), че в първоинстанционното решение правилно

е прието, че ищецът е претърпял имуществена вреда, но неправилно е определен нейния размер.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Предявеният иск е процесуално допустим като предявен от активно легитимирана страна, претендираща присъждане на обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразен мълчалив отказ, срещу надлежен ответник – Министерство на външните работи, което е самостоятелно юридическо лице.

Разгледана по същество исквата молба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Както беше посочено, делото е върнато за ново разглеждане, тъй като неправилно е определен размерът на обезщетението, поради което съдът поради обвързаността му със задължителните указания дадени му от ВАС приема за безспорно установено, че такова обезщетение се дължи и ще се произнесе само по неговия размер, който обаче не следва да надхвърля сумата от 15 016 лв., тъй като за горницата до 29 979 лв. не е постъпила касационна жалба и решението на АССГ в отхвърлителната част е влязло в сила.

В изпълнение на указанията на ВАС от ответника са изискани и представени справка за размера на възнаграждението за длъжността „дипломатически служител –IV-та степен“ в отдел „Икономически, финансови и административни въпроси на ООН“ в Дирекция „ООН и сътрудничество за развитие“ в министерството, за периода от 25.09.2014г. до 15.03.2016г., длъжностно и поименно разписание, касаещо посочената дирекция и период, както и заповеди за назначаване на лице на сходна длъжност.

По искане на ищеца от страна на ответника също така е представена Заповед № Т-1815 / 31. 07. 2014 г. на министъра на външните работи и 2 броя докладни записки.

Съдът като взе предвид така представените доказателства, намира, че размера на възнаграждението, което би получавал А. В. ако беше назначен на длъжността, за която се е явил на конкурса, би бил 855 лв. Същия е определен съобразно Вътрешните правила за работната заплата, приложение към Заповед № 95-00-3 / 13. 01. 2014 г. на министъра на външните работи (стр. 25-43 от първоначалното дело), като е формиран от основна заплата за дипломатически служител IV степен – аташе в размер на 635 лв., добавката за аташе (която е посечена като допълнително възнаграждение, поради което не се включва в основното) в размер на 100 лв. и добавка за 2 чужди езика (английски и немски) общо 120 лв. Видно е, че сходен размер (850 лв.) са определени на жалбоподателя и при неговото назначаване със Заповед Т-338 от 15.03.2016г.

Съдът намира, че не следва да се взема предвид възнаграждението на лицето Я. Н. Д., което е в размер на 868,21 лв. и е определено със Заповед № Т-1815 / 31. 07. 2014 г. на министъра на външните работи, тъй като същото е назначено в друга дирекция – „Политики и институции на Европейския съюз“.

Съдът намира, че не може да се вземе предвид и възнаграждението определено на Е. Е. М. – И. със Заповед № Т-499 / 11. 04. 2014 г. на министъра на външните работи (стр. 102), което е в размер на 932,94 лв., тъй като видно от представената (стр. 99) автобиография лицето владее три езика и би трябвало да получава допълнително възнаграждение за това от поне 60 лв. Действително, видно от представените от ответника длъжностни и поименни разписания Е. Е. М. – И. е назначена на длъжност "дипломатически служител - IV степен" в отдел "Икономически, финансови и административни въпроси на ООН", в Дирекция "ООН и сътрудничество за развитие",

което напълно съответства на длъжността, отдела и дирекцията на ищеца. Видно е също така, че другата такава длъжност е незаета в поименните разписания от 05. 08. 2014 г., от 20. 10. 2014 г. и от 01. 01. 2015 г., а от 01. 04. 2015 г. има само една бройка за дипломатически служител IV степен, която е незаета, като в следващите разписания въобще няма такава бройка.

Видно е, че още в обявата за откриване на конкурса е посочен минимален размер от 500 лв. и максимален размер от 1700 лв. за посочената длъжност, като конкретния размер се определя от органа по назначаването.

Съдът намира, че в случая дори и да се вземе предвид заплатата на Е. М., която е определена от 932,94 лв., не би могло да се присъди този размер, тъй като за периода от 25.09.2014г. до 15.03.2016г., обезщетението би било в размер на 16 481,94 лв., докато както беше посочено от страна на ищеца не е оспорено първоначалното решение на АССГ, с което е присъдена сумата от 15 016 лв. и е отхвърлен иска за горницата до 29 979 лв., поради което максималната сума, която може да се присъди в настоящото производство е именно 15 016 лв.

В същото време при така приетия от съда размер на възнаграждението от 855 лв. би се дължало обезщетение в размер на 15 105 лв., което отново е над първоначално присъдената сума от 15 016 лв., тъй като има техническа грешка в сметките при първото разглеждане на делото, поради което и съдът не може да присъди повече от първоначално определеното.

Съдът намира, че по-нисък размер на основната заплата не би могъл да се определи, тъй като не се представиха доказателства в тази насока. Единствено в представеното (стр. 12) писмо на Дирекция „Човешки ресурси“ се споменава за действащи Вътрешни правила за работна заплата според които възнаграждението за длъжността дипломатически служител IV степен, утвърдени със Заповед № ЧР-95-00-3 от 13. 01. 2014 г. е 735 лв., Вътрешни правила за работна заплата утвърдени със Заповед № ЧР-95-00-267 от 07. 10. 2014 г. е 838 лв. и Вътрешни правила за работна заплата, утвърдени със Заповед № ЧР-95-00-26 от 03. 02. 2015 г. е 850 лв.

Първия размер от 735 лв. е същия който е посочен от съда (на базата на същите вътрешни правила, представени при първоначалното разглеждане на делото), включващ основна заплата и добавка за дипломатически ранг аташе или общо 735 лв., без добавката за два чужди езика от 120 лв. По отношение на другите размери, няма данни дали същите включват и добавките за владеене на чужд език.

Предвид изложеното съдът макар и да намира, че дължимото обезщетение изчислено на базата на възнаграждение от 855 лв. би било такова в размер на 15 105 лв. не може да присъди повече от първоначално присъдената сума от 15 016 лв., поради което следва да се осъди ответника за тази сума.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, настоящият състав следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски. Съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК, /стр. 114/ ищецът е заплатил адвокатско възнаграждение за всяка от трите инстанции в размер на 1800 лева за осъществено процесуално представителство и защита по делото, като плащането в брой е надлежно отбелязано във всеки от договорите или общо 5400 лв. Претендира се също така държавна такса от 5 лева за издаване на съдебно удостоверение при първоначалното разглеждане на делото и 5 лв. държавна такса в касационната инстанция. Общия размер на претендираните разноски е в размер на

5410 лв. В същото време, доколкото предмет на иска по настоящото дело, в тази част, която е върната за ново разглеждане е 15 016 лв., които съдът уважава изцяло, не следва да се коригират разноските, тъй като няма отхвърлена част от иска. На ответната страна по делото, доколкото искът е уважен, юрисконсултско възнаграждение също не следва да се присъжда. От друга страна, съдът макар и да намира, че този размер на адвокатското възнаграждение и прекомерен, не може да го намали, тъй като няма такова възражение от страна на ответника. Възражение в тази насока се прави едва в писмените бележки на ответника, но това е след приключване на устните състезания, поради което не е направено своевременно.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение, 5 състав:

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на Република България – С., [улица], да заплати на А. А. В. от [населено място], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 15 016 (петнадесет хиляди и шестнадесет) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди от незаконосъобразен мълчалив отказ на министъра на външните работи да издаде заповед за назначаване на длъжност „дипломатически служител –IV-та степен“ в отдел „Икономически, финансови и административни въпроси на ООН“ в Дирекция „ООН и сътрудничество за развитие“ в министерството, за периода от 25.09.2014 г. до 15.03.2016 г., ведно със законната лихва върху тази сума от предявяването на исковата молба – 28. 06. 2018 г., до окончателното ѝ заплащане.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи на Република България – С., [улица], да заплати на А. А. В. от [населено място], ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 5410 /пет хиляди четиристотин и десет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: